

สวดมนต์ทำวัตรเย็น

พระภิกษุสามเณรและสาธุชนนั่งคุกเข่าประนมมือ
ฟังกล่าวคำนมัสการดังต่อไปนี้

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภาคะวา อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ, สักกขาโต
เยนะ ภาคะวะตา อัมโม, สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง,
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปุชชยามะ,
สาธุ โน ภันเต ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ, ปัจฉิมา-
ชชนะตานุกัมปะมานะสา, อิเม สักกาเร ทุคคะตะ-
ปัณณาการะภูเต ปะฐึกคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง
หิตายะ สุขายะ ฯ

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา,
พุทัง ภาคะวันตัง อะภิวาเทมิ ฯ (กราบ)

ลัมภากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ ฯ (กราบ)
สุปฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะกะลังโฆ, ลังฆัง นะมามิ ฯ (กราบ)

ปฐพภาคนมการะ

(นำ) ทันทะทานิ มะยัง ตัง ภาวะวันตัง วาจาเย
อะภิกายิตุง ปฐพะภาคะนะมะการัญญะเวชะ พุทธานุสสะติ-
นะยัญญะชะ กะโรมะ เส ฯ

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ฯ
(๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

ตัง โข ปะนะ ภาวะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติลัทโธ
อัพภุคคะโต, อิติปิ โส ภาวะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ,
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิฑู, อะนุตตะโร
ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ
ภาวะวาติ ฯ

พุทธธาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธธาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิกุณาภียุตโต
 สุธธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโตโต
 โพเธสิ โย สุชณะตัง กะมะลังวะ สุโร
 วันทามะหัง ตะมะระณัง ลีระสา ชิเนนทัง ฯ

พุทธโธ โย สัพพะปาณีนัง	สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ปะชฺฐะมานุสสะติฏฺฐานัง	วันทามิ ตัง ลีเรนะหัง ฯ
พุทธัสสาหัลลมิ ทาโส วะ	พุทธโธ เม สามิกิสสะโร
พุทธโธ ทุกขัสสะ มาตา จะ	วิธาดา จะ หิตัสสะ เม ฯ
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ	สะวีรัญชีวัตถุจิทัง
วันทันโตหัง จะริสสามิ	พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	พุทธโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง ลัตถุ สาสะเน ฯ
พุทธัง เม วันทะมาเนนะ	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อีระ
ลัพเพปิ อันตะรายา เม	มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา
พุทฺธเ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
พุทฺธเ ปะฐิกคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร ลังวะริตุง วะ พุทฺธเ ฯ

ธัมมานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส ฯ

ลั้วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ลันทิกฺขลึโก อะกาลิกโก
เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิกโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

ธัมมาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ

ลั้วากขาตะตาทิกุณเโยคะวะเสนะ เสยโย
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธาริ
วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง
ธัมโม โย ลััพพะปาณินัง สะระณัง เขมะมุตะมะมัง

ทูตียานุสสะติฏฐานัง
 ธัมมัสสาห์สัมมิ ทาโส วะ
 ธัมโม ทุกข์สสะ ฆาตา จะ
 ธัมมัสสาห์ นียยาเทมิ
 วันทันโตหัง จะริสสามิ
 นัตถิ เม สรรณะง อัญญัง
 เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
 ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ
 ลัพเพปิ อันตะรายา เม

วันทามิ ตัง สิเรนหัง ฯ
 ธัมโม เม สามิกิสสะโร
 วิธาตา จะ หิตัสสะ เม ฯ
 สะริรัญชีวัตถุจิทัง
 ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง ฯ
 ธัมโม เม สรรณะง ะรัง
 วัชฌเมยยัง ลัตถุ สาสะเน ฯ
 ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
 มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา
 ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 ธัมโม ปะฐึกคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร ลังวะริตุง วะ ธัมเม ฯ

สังฆานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสติดินะยัง กะโรมะ เส ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
ทักขิณเยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญัญญ์เขตตัง
โลกัสสาติ ฯ

สังฆาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ

ลัทธัมมะช โสสุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต
โยภุญฺชัพโพ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏฺฐโฐ
สีลาธิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต
วันทามะหัง ตะมะรียานะ คะณัง สุสุทธัง ฯ
สังโฆ โย ลัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

ตะติยานุสสะติฏฐานัง
 สังฆัสสาหังสะมิ ทาโส วะ
 สังโฆ ทุกข์สสะ ฆาตา จะ
 สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ
 วันทันโตหัง จะริสสามิ
 นัตถิ เม สรรระณัง อัญญัง
 เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
 สังฆัง เม วันทมาเนนะ
 ลัพเพปิ อั้นตะรายา เม

วันทามิ ตัง สิเรนะหัง ฯ
 สังโฆ เม สามิกิสสะโร
 วิธาตา จะ หิตัสสะ เม ฯ
 สรรีรัญชีวัตถุจิหัง
 สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง ฯ
 สังโฆ เม สรรระณัง ะรัง
 วัชฌเมยยัง ลัตถุ สาสะเน ฯ
 ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
 มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
 สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ ฯ

(นั่งพับเพียบ)

อดีตปัจฉิมเวกชนปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง อะติตตะปัจฉิมเวกษณะปาฐัง ภาณามะ เสฯ

อัสชะ มะยา อะปัจฉิมเวกชิตฺวา ยัง จีวะรัง ปะริภุตฺตัง,
 ตัง ยาวะเทวะ สัตฺตสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณฺ्हัสสะ ปะฏิฆาตายะ,
 ทัง สะมะกะสะวาตาตะปะลิริงสะปะลัมผัสสานัง
 ปะฏิฆาตายะ, ยาวะเทวะ หิริโกปิณะปะฏิจฉาทะนัตถัง ฯ

อัสชะ มะยา อะปัจฉิมเวกชิตฺวา โย ปิณฑะปาโต
 ปะริภุตฺโต, โส เนวะ ทฺวายะ นะ มะทายะ นะ มณฺฑะนายะ นะ
 วิภุสะนายะ, ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ลฺลิตฺติยา
 ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พฺรหฺมมะจะรียานุกะหะยะ,
 อิติ ปุราณฺญะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง
 นะ อุปปาเทสสามิ, ยาดฺตรา จะ เม ภาะวิสสะติ อะนะวัชชะตา
 จะ ผาสฺสุวิหาโร จาติ ฯ

อัสชะ มะยา อะปัจฉิมเวกชิตฺวา ยัง เสนาสะนัง
 ปะริภุตฺตัง, ตัง ยาวะเทวะ สัตฺตสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณฺ्हัสสะ
 ปะฏิฆาตายะ, ทัง สะมะกะสะวาตาตะปะลิริงสะปะ-
 ลัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ, ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะ-
 วิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ

อั้งชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา โย คิลานะปัจจะยะ-
 เภลัซชะปะริกขาโร ปะริภุตโต, โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง
 เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฐิฆาตายะ, อัปฺยาปฺชณะ-
 ประระมะตยาติ ฯ

อุททิสนคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง อุททิสณะคาถาโย ภาณามะ เส ฯ

อิมิณา ปุญญะกัมเมนะ	อุปัชฌายา คุณุตตะรา
อาจารย์ประการา จะ	มาตาปิตา จะ ญาตะกา
	ปิยา มะมัง
สุริโย จันทิมา ราชา	คุณะวันตา นะราปี จะ
พัรห์มะมารา จะ อินทา จะ	โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ	มัชฌัตตา เวริกาปี จะ
ลัพเพ ลัตตา สุขี โหนตุ	ปุญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวัง เทนตุ	ชิปปัง ปาเปละ โว มะตัง ฯ
อิมิณา ปุญญะกัมเมนะ	อิมิณา อุททิสณะ จะ
ชิปปาหัง สุลละภะ เจวะ	ตักฺขุปาทานะเถทะนัง
เย ลันตานิ หินา ธัมมา	ยาวะ นิพพานะโต มะมัง

นัลลันตฺ ลัพพะทา เยวะ
 อฺชฺชิตตัง สะติปัญฺญา
 มารา ละกันตฺ โนกาลัง
 พุทฺโธ ทีปะวะโร นาโถ
 นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ
 เตโสตตะมานุภาเวนะ

ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
 ลัลเลโข วีริยัมหิตา
 กาดุญจะ วีริเยสุ เม
 ธัมโม นาโถ ะรุตตะโม
 ลังโข นาโถตตะโร มะมัง
 มาโรกาลัง ละกันตฺ มา ฯ

อภิณหปัจเจกเวกขณปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง อภิณหปะปัจเจกเวกขณะปาฐัง
 ภาณามะ เส ฯ

ชะระธัมโมมทิ ชะรัง อะนะตีโต,

เรามีความแก่เป็นธรรมดา ยังไม่ล่วงพ้นความแก่ไปได้,

พะยาธิธัมโมมทิ พะยาธิง อะนะตีโต,

เรามีความเจ็บเป็นธรรมดา ยังไม่ล่วงพ้นความเจ็บไปได้,

มะระณะธัมโมมทิ มะระณัง อะนะตีโต,

เราความตายเป็นธรรมดา ยังไม่ล่วงพ้นความตายไปได้,

ลัพเพทิ เม ปิเยทิ มะนาเปทิ นานาภาโว วินาภาโว

เราจะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจด้วยทั้งหมดทั้งสิ้น

กัมมัสสะโกมทิ กัมมะทายาโท

เรามีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม

กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ

มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์

กัมมะประภุสสะระโณ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

ยัง กัมมัง กะวิสสามิ เราทำกรรมใดไว้

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ดีหรือชั่วก็ตาม

ตัสสะ ทายาโท กะวิสสามิ ฯ

เราจะต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น.

หลักธรรมที่บรรพชิต ควรพิจารณาเนื่องๆ ๑๐ ประการ

๑. บรรพชิตควรพิจารณาเนื่องๆ ว่า บัดนี้เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อากาการกิริยาใดๆ ของสมณะเราต้องทำอากาการ กิริยานั้นๆ

๒. บรรพชิตควรพิจารณาเนื่องๆ ว่า ความเลี้ยงชีวิตของเรา เนื่องด้วยผู้อื่น เราควรทำตัวให้เขาเลี้ยงง่าย

๓. บรรพชิตควรพิจารณาเนื่องๆ ว่า อากาการกายวาจาอย่างอื่นที่เราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปกว่านี้ ยังมีอยู่อีก ไม่ใช่

เพียงเท่านี้

๔. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า ตัวของเราเอง
ดีเทียบตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่

๕. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า ผู้รู้ใคร่ครวญแล้ว
ดีเทียบเราโดยศีลได้หรือไม่

๖. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เราจะต้อง
พลัดพราก จากของรักของชอบใจทั้งนั้น

๗. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามีกรรม
เป็นของตัว เราทำดีจักได้ดี ทำชั่วจักได้ชั่ว

๘. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า วันคืนล่วงไปๆ
บัดนี้ เราทำอะไรอยู่

๙. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรายินดี
ในที่สังัดหรือไม่

๑๐. บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า คุณวิเศษ
ของเรา มีอยู่หรือไม่ ที่จะให้เราเป็นผู้ไม่เก้อเขิน ในเวลา
เพื่อนบรรพชิตถามในกาลภายหลัง

ทำวัตรเย็นเสร็จแล้ว ให้ทุกท่านสำรวมใจนั่ง
คุกเข่าประนมมือ เพื่อสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย
พร้อมเพรียงกัน โดยมีประธานเป็นผู้กล่าวนำดังต่อไปนี้

**อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะคะวา,
พุทธัง ะคะคะวันตัง อะภิวาเทมิ ฯ**

(กราบครั้งที่หนึ่งแล้วกล่าวว่า)

พุทโธ เม นาโถ, พระพุทธรเจ้าเป็นที่พึ่งของเรา.
สัรวากขาโต ะคะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ ฯ

(กราบครั้งที่สองแล้วกล่าวว่า)

ธัมโม เม นาโถ, พระธรรมเป็นที่พึ่งของเรา.
สุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ ฯ

(กราบครั้งที่สามแล้วกล่าวว่า)

สังโฆ เม นาโถ, พระสงฆ์เป็นที่พึ่งของเรา.

(จบทำวัตรเย็น)

ธรรมกายานุสติกา

ลัทธิพิง ชิตัง เม	พละเดชะจอมไตร
นบธรรมกายใส	สถิตในนฤพาน
อสงไขยหลายล้านโกฏิ	รังสีโชตนาการ
เชื่อมกายพุทธญาณ	กลั่นแก้โลกพันศกตรม
กายธรรมงดงามนัก	วรลักษโณดม
สรรพวงค์สง่าสม	มหาบุรุษทั้งกายา
เกตุบัวตูมใสเด่น	กายตั้งเช่นเพชรโสภา
รู้แจ้งทั้งโลกา	สถิตอยู่ทุกผู้คน
กลางกาย ณ ฐานเจ็ด	ทางสำเร็จจรรย์ผล
หยุดใจในบัดดล	กลางกมลละไมละมุน
กายธรรมผุดเป็นสาย	แผ่ขยายพระพุทธานุคุณ
อู่แห่งทะเลบุญ	ยากจะหาใดเปรียบปาน
กายธรรมเป็นธรรมชั้น	มิแปรผันนิรันดร์กาล
เป็นออตตาแหล่งสราญ	ที่ระลึกและพึ่งพา
รวมแปดหมื่นสี่พัน	ธรรมชั้นอภิญญา
จรณะพร้อมวิชา	ปฏิสัมภิทาญาณ
สมบัติพระเจ้าพรต	ไม่ถ้วนรัตนมหาศาล

มณีทิพย์ท่อมพิมาน
เมื่อเทียบบรมมรส
ดังฐลีในนขา
ด้วยเดชะสรรเสริญ
ขอพรพระธรรมกาย
รู้แจ้งวิชาเลิศ
ทิพย์ธรรมทั่วแดนดล
โลกียอริยทรัพย์
ติดกลางดวงธรรมา
เปี่ยมด้วยบุญฤทธิ์
เป็นสมุจเฉทปะทาน

แดนสราญพองเทวา
สุขทั้งหมดสามโลกา
บ่ปานเทียบพระธรรมกาย
สุเจริญมิเสื่อมคลาย
แผ่ขยายกลางใจชน
ให้ประเสริฐด้วยมรรคผล
ตามป้อมปกดั่งแก้วตา
คณานับทุกชีวา
ประสบสุขทุกกัลป์กาล
กลั่นพิชิตพญามาร
บรรลู่ถึงที่สุดธรรม ฯ

บทสวดสรรเสริญพระมหาสิริราชธาตุ

ลิขมันต์ โสตถิ
ดวงจิตประจักษ์ใส
สร้างองค์พระเจดีย์
แกนกลางประดิษฐาน
เกิดสันติสุขล้ำ

สิริมิสวัสดิ์ชัย
สุวิสุทธิทุกวาร
คุณะมีมหาศาล
ปฏิมาพระธรรมกาย
วรธรรมขจรฉาย

บัณฑิตก็มากมาย
 ท้าวธรรมพระต้นธาตุ
 มอบองค์พระทรงศรี
 มีพญาเหล็กเพชรดำ
 ฤทธิ์เดชอนเนกนันต์
 คำแก้วมณีใส
 ดึงดูดกระแสนิน
 พร้อมลสิทธิธาตุเสด็จ
 รวมเป็น “พระมหา
 พิมพ์พาพญานาค
 แผ่คุ้มประขุมให้
 เปี่ยมบารมีเลิศ
 บุญฤทธิเดชดล
 รูปคุณธนาทรัพย์
 ทรงอายุผิวพรรณ
 ลิ่นทุกขมลายโศก
 กอปรกิจเจริญชัย
 หมั่นสวดและสรรเสริญ
 บุญทัບทวีคุณ

มน่มุ่งลุลุความดี
 พหุปราชญ์ภิเษมปรีดี
 ลีริราชธาตุพลัน
 ลีริล้ำประเสริฐสรรพ
 ชนระอุปสรรคภินท์
 นยนิย์น้กระจ่างจินต์
 ธนจักรพรรติมา
 พระเสด็จภิบุญญา
 ลีริราชธาตุ” ชัย
 จตุภาคพิทักษ์ภัย
 หิตะเกื้อคุณานนท์
 สุประเสริฐประสิทธิ์ผล
 ชินะคุณพระครบครัน
 คณะนับอนันต์กัลป์
 ชุติโรจน์นภาลัย
 นิรโรควิโยคภัย
 สุขภาพพิบูลย์พูน
 จะเจริญพิสุทธิคุณ
 ประลุถึงพระธรรมกาย ฯ

บทสรรเสริญพระมงคลเทพมุนี

กัมกราบมนัสน้อม	วรจอมวิรัชชาจารย์
นบองค์พระทรงญาณ	ชินะบุตรชินนอม
เอกสงฆ์พระนาม “จัน	ทสโร” วิสุทธิ์สม
ทวยเทพมนุษย์พรหม	อภิวันทนาการ
ท่านหวังวิมุตตีพื้น	ชนะกลพญามาร
มุ่งสุดนฤพาน	อธิญาณพระนำชัย
พลีชีพถวายศาสน์	มุณีนาถ ฌ เพ็ญใส
หยุดนิ่งสนิทใน	หลุทัย ฌ กลางกาย
ดวงธรรมสว่างล้ำ	พหุธรรมกายพราย
เห็นสุดตลอดสาย	วรกายวิเศษศานต์
วิชาพระชาญเชี่ยวชาญ	মনะเตียวผจญมาร
ปราบลี้้นกิเลสราน	อภิบาลมหาชน
รู้แจ้งกระจ่างจินต์	พระถวิลจะรวมพล
หยุดนิ่งลุมรรคผล	อนุสนธิ์พระตันธรรม์
ยอมตายมียอมแพ้	มนะแนมิแปรผัน
กรำศึกทุกคืนวัน	สละพลันอุทิศพลี
ใจท่านมิหวั่นไหว	จะขยายพระศาสน์ศรี

สร้างพระและคนดี	คุณจะมีตลอดชนม์
ด้วยเดชะสรรเสริญ	สุเจริญพิพัฒน์ผล
ขอพร “พระมงคล	เทพมุนี” พิชิตมาร
อวยชัยมลายโศก	นิรโรคลทุกข์พาล
สบสุขเกษมศานต์	ธนจักรพรรดิมี
รู้แจ้งพระธรรมมา	ลูวิชาพระชินสีห์
เปี่ยมบุญญบารมี	สุขะสันต์นิรันดรกาล ฯ

บทสรรเสริญคุณยายอาจารย์

มหารัตนอุบาลิกาจันทร์ ขนนกยูง

น้อมจิตกราบบูชา	มหาอุบาลิกาจารย์
ก่องแก้วนฤพาน	ยอดทหารพระทศพล
สืบทอดธรรมธาตุ	มุ่งประกาศทางมรรคผล
ศิษย์เอก พระมงคล	เทพมุนี มิแปรผัน
เป็นหนึ่งในไม่มีสอง	นามเกริกก้องคุณยายจันทร์
ขนนกยูง ทุ่มชีวัน	ทำวิชาพิชิตชัย
อดทนและเข้มแข็ง	মনะแกร่งพิสุทธิไส

โภกวิเศษรในภพไตร
 เป็นยอดกตัญญู
 เชื่อมวิเศษพระนิพพาน
 รวมศิษย์พลิกผีนนา
 วัดพระธรรมกายนำ
 ธารใดในโลกหล้า
 เทียบธารกรุณย์มน
 ยอดปฐิมากร
 หาเทียบสองมือยาย
 ยายเป็นเช่นโพธิ์พฤษ
 ศิษย์ตั้งสกุณา
 กลางยายไสพิสุทธิ
 กายธรรมทับทวิ
 ด้วยบุญกุศลล้ำ
 คุ่มศิษย์ทุกคืนวัน
 ธรรมใดคุณยายซึ่ง
 ตามติดบ่มความดี
 เปี่ยมด้วยธรรมฤทธิ์

เพียงเศษห้วงของดวงมาลัย
 น้อมนบครูทุกวันวาร
 ผู้สร้างสาน ตะวันธรรม
 สถาปนาให้เลิศล้ำ
 ธรรมขยายหทัยชน
 รวมมหานคร
 แคเศษเสี้ยวน้ำใจยาย
 เอกบวรสมใจหมาย
 ผู้ปั้นกายแห่งธรรมา
 ให้ระลึกและพึ่งพา
 ได้อาศัยได้บารมี
 เปรียบประดุกพระเจดีย์
 อสงไขยอนเกนันต์
 วรรณคุณยายจันทร
 สุขเกษมภิเปรมปรีดิ์
 ขอศิษย์ถึงทุกชีวี
 ทุกภพชาติพิฆาตมาร
 บุญคักดีลัทธิมหาศาล

สืบทอดอุดมการณ์
แผ่ขยายวิชชาเลิศ
ศิษย์มั่นคำสัญญา

ปณิธานธาตุธรรมา
ให้บรรเจิดทั่วโลก
แทนมาลาบูชาคุณ ฯ

รักษาร่างพอสว่างร้าย
ยอดเยี่ยม “ธรรมกาย” ผล
เลอเลิศล่วงกุศล
เชิญท่านถือเอาแก้ว

รอดตน
ผ่องแผ้ว
ไฉน
ท่องหล้า เรื่องสกล ฯ

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)